10/11/2020

Ο εορτασμός του θαύματος του Αγ. Σπυρίδωνα κατά των παπικών στον Πειραιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Η Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς εόρτασε και εφέτος, με τους περιορισμούς της πανδημίας, το μεγάλο υπερφυές θαύμα του Πολιούχου και Εφόρου Της Αγίου Σπυρίδωνος του θαυματουργού, της 12/11/1716, που περιγράφει ο άγιος Αθανάσιος ο Πάριος στο έργο του «Ουρανού κρίσις» (Λειψία Σαξωνίας 1805) και το οποίο αναφέρεται στο πόνημα του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ «Αι Αιρέσεις του Παπισμού» (Αθήναι 2009):

«…Δευτέρα μαρτυρία είναι το εν τη «Ασματική ακολουθία και τω βίω του αγ. Σπυρίδωνος Κερκύρας (εκδ. 1951) υπό Μητροπολίτου Κερκύρας κυρού Μεθοδίου, σελ. 212-227, περιγραφόμενον μέγα θαύμα του Αγίου, το γενόμενον την νύκτα της 12ης Νοεμβρίου 1716, καθ’ ο, «εμφανισθείς δις ο άγιος προηγουμένως κατ’ όναρ εις τον τότε ηγεμόνα της νήσου Κερκύρας Πιζάνην και συστήσας αυτώ να μη κατασκευάση θυσιαστήριον (αλτάριον) εν τω ιερώ του εν τη πόλει της Κερκύρας ναού του (ένθα φυλάττεται το άγιον λείψανόν του άφθαρτον) χωρίς να εισακουσθή, περί ώραν 12ην της νυκτός ενεφανίσθη εις τον φρουρούντα σκοπόν της ακροπόλεως της νήσου ως μοναχός, κρατών ανημμένον δαυλόν. Του σκοπού δε θελήσαντος να πυροβολήση κατ’ αυτού (διότι δεν απήντησεν εις τας ερωτήσεις του «ποίος ήτο…»), αυτόν μεν ήρπασεν από της χειρός και τον εξεσφενδόνισεν έξω της ακροπόλεως…, δια να ευρεθή όρθιος πλησίον του ι. ναού του Εσταυρωμένου κρατών το όπλον του· την δε πυριτιδαποθήκην του φρουρίου ανετίναξε διά του ανημμένου δαυλού, φονευθέντων, συνεπεία της εκρήξεως, του

ηγεμόνος Andrea Pisani, του συμβούλου του θεολόγου δομηνικανού Frangipum και 900 περίπου Λατίνων, κατοικούντων εντός της ακροπόλεως. Ταυτοχρόνως κεραυνός κατέστρεψε μόνον την εικόνα του ηγεμόνος εν τη εν Βενετία οικία του, μεγάλη δε κανδύλα αργυρά, αφιερωθείσα υπό του ηγεμόνος και δι' αργυράς αλύσεως κρεμαμένη έμπροσθεν του αγίου λειψάνου του, έπεσε χαμαί και συνετρίβη».

Προς διαιώνισιν του θαύματος τούτου συνετάχθη ακολουθία και εγίνετο κατ' έτος επί τη βάσει ταύτης θεία λειτουργία, εν η εψάλλετο και το μελοποιηθέν εκφραστικώτατον απολυτίκιον έχον ούτως: «Ουκ έδει σε, Φράτορ, βαλείν την βέβηλον λατινομίαν σου εν τω ναώ Σπυρίδωνος του αγίου· ου βούλεται Σπυρίδων τα άζυμα, ως ουδέ το Σύμβολον εν προσθήκη ψαλλόμενον, διό εν βορβόρω ρίπτει σε, βόρβορον όντα». Αλλ' οι μεταγενέστεροι κατήργησαν την εορτήν..., ίνα μη δυσαρεστώνται οι Παπικοί, πολλοί όντες εν τη νήσω. Ο πρώτος όμως καταργήσας ταύτην..., οικτρόν, ως λέγεται, έλαβε θάνατον...».

Η πλήρης απόδειξις του θαύματος είναι ο έως της σήμερον κενός χώρος εντός του Ιερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος Κερκύρας, όπου θα ανοικοδομείτο το Παπικό αλτάριο του Ενετού ηγεμόνα Ανδρέα Πιζάνι και η κατεστραμένη από την έκρηξη Ακρόπολις της Κερκύρας. Ως δε γνωρίζομεν εκ της θεολογίας μας τα θαύματα επιτελεί διά των Αγίων Του ο Πανάγιος Θεός, ο Οποίος διέσωσε από τον εκλατινισμό και εξουνιτισμό την Κέρκυρα και τας Ιονίους Νήσους και διεκήρυξε με τον όντως φρικώδη αυτόν τρόπον την αποδοκιμασίαν Του εις την αποκοπείσα από το σώμα της Εκκλησίας Παπική κοινότητα. Συνεπώς το θαύμα του Αγίου Σπυρίδωνος αποτελεί και έναν διαχρονικό κώδωνα κινδύνου ηχηρότατο, δι' όλους τους θιασώτας της Οικουμενιστικής κίνησης, οι οποίοι προπαγανδίζουν την χωρίς μετάνοια ένωση των Παπικών με την Αγίαν μας Εκκλησία».